

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/768/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6413213466
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6413213466.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a sudcov JUDr. Alexandra Mojša a JUDr. Ivica Hanuskovej, v právnej veci navrhovateľky Y. Y. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom A., S. V. XXX/XX, zastúpenej JUDr. Ivom Osvaldom, Advokátska kancelária Zvolen, Trhová 1, proti odporcovi K. Y. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom A., S. V. XXX/XX, t. č. A. W. Q., Š. Y. XXX/XX, zastúpeného JUDr. Jánom Reptišom, advokátom, Advokátska kancelária Žiar nad Hronom, Námestie Matice slovenskej 4, v konaní o určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky, na odvolanie navrhovateľky a odporcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 10C/147/2013 - 47 zo dňa 26. 03. 2014 v znení opravného uznesenia č. k. 10C/147/2013 - 63 zo dňa 13. 05. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil odporcovi povinnosť prispievať na výživu navrhovateľky sumou 50,- EUR mesačne počnúc dňom 11. 10. 2013, ktoré je povinný posielat' k rukám navrhovateľky vždy do 15.-ho dňa v mesiaci vopred, určil zročné výživné za obdobie od 11. 10. 2013 do 26. 03. 2014 spolu v sume 282,20 EUR, ktoré povolil odporcovi uhrádzať v mesačných splátkach po 20,- EUR spolu s bežným výživným až do úplného vyrovnania k rukám navrhovateľky, počnúc dňom právoplatnosti rozhodnutia, pod následkom straty výhody splátok, a v zostávajúcej časti návrh zamietol. Odporcovi uložil povinnosť nahradiť navrhovateľke trovy právneho zastúpenia v sume 181,43 EUR. Proti uvedenému rozsudku podali odvolanie obaja účastníci. Navrhovateľka v rozsahu, ktorým v zostávajúcej časti bol jej návrh zamietnutý a odporca vo výroku, ktorým bolo rozhodnuté o jeho povinnosti prispievať na výživu navrhovateľky, o zročnom výživnom a jeho splatnosti.

Okresný súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovateľka požadovala od odporcu príspevok rozvedenej manželky v sume 100,- EUR od podania návrhu 11. 10. 2013. Manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 4P/51/13-27 z 12. 06. 2013 v znení opravného uznesenia zo dňa 27. 06. 2013. Okresný súd považoval návrh navrhovateľky za čiastočne dôvodný. Rozvodovým rozsudkom súd na čas po rozvode malol. M., nar. XX. XX. XXXX zveril do osobnej starostlivosti matke a otca zaviazal prispievať na neho výživným v sume po 100,- EUR mesačne. V čase rozhodovania súdu bola navrhovateľka na materskej dovolenke, zabezpečovala celodennú starostlivosť o maloletého syna účastníkov konania, jej jediným príjmom bol rodinný prídavok, rodičovský príspevok a bežné výživné na maloleté dieťa. Nebolo zistené, že by vlastnila hnutelné veci vyššej hodnoty, z nehnuteľných vecí je spoluvlastníčkou štvorizbového bytu, ktorý je predmetom vysporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Odporca je v služobnom pomere príslušníka policajného zboru, od 01. 01. 2014 pracoval na odbore kriminálnej polície KR PZ Banská Bystrica.

Jeho mesačný príjem v roku 2013 bol 936,16 EUR mesačne. Okresný súd prihliadol na to, že odporca uhrádzal zo svojich príjmov splátky úveru a náklady za užívanie bytu, a že má ďalšie výdavky spojené so svojou osobou a s tým, že sa presťahoval k rodičom. Na druhej strane suma určeného príspevku na výživu navrhovateľky aspoň čiastočne zlepšil jej finančné zabezpečenie vzhľadom na jej starostlivosť o maloleté dieťa účastníkov konania.

Na právne zdôvodnenie okresný súd uviedol § 72 ods. 1, ods. 2, § 75 ods. 1 a § 77 ods. 1 Zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“).

Odporca v zákonnej 15 dňovej lehote (§ 204 ods. 1? veta prvá OSPP) podanom odvolaní navrhol rozsudok okresného súdu zmeniť a návrh ako nedôvodný zamietnuť. Namietal nesprávne skutkové zistenia okresného súdu. Maloletý syn M. má dva roky, môže byť umiestnený v predškolskom zariadení a navrhovateľka by si mohla nájsť prácu, pokiaľ by o tento spôsob získania finančných prostriedkov prejavila záujem. Odporca od rozchodu s navrhovateľkou hradí sám spoločné záväzky, úver 300,- EUR a za užívanie bytu 200,- EUR mesačne. Plní si vyživovaciu povinnosť k maloletému v sume 100,- EUR mesačne. Má výdavky spojené s cestovaním do práce v Banskej Bystrici. V kalendárnom mesiaci mu ostáva voľných 216,- EUR, z čoho vynakladá na stravovanie ďalších 120,- EUR.

Navrhovateľka v odvolaní spochybňovala úplnosť zistení okresného súdu a pravdivosť vyjadrení odporcu. Odporcovi sa od 01. 01. 2014, kedy prišiel pracovať na KR PZ Banská Bystrica zvýšil príjem. Okrem príjmu dostáva príspevky na stravu a ošatenie. Finančná situácia navrhovateľky sa naproti tomu nezmenila, stará sa o maloleté dieťa a je odkázaná len na rodičovský príspevok a prídavok na dieťa. Do primeranej výživy rozvedeného manžela treba zahrnúť náklady vyplývajúce z nevyhnutných potrieb rozvedeného manžela vzhľadom na jeho vek, zdravotný stav a spôsob života. Navrhla rozsudok okresného súdu zmeniť, zaviazat' odporcu k plateniu príspevku na výživu rozvedenej manželky v sume 100,- EUR mesačne od 11. 10. 2013 a navrhovateľke priznať náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní v sume 362,86 EUR. Vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhovateľka uviedla, že spoločnosť v ktorej pracovala pred materskou dovolenkou, zanikla. Podľa Zákonníka práce má nárok na rodičovskú dovolenku do 3 rokov veku dieťaťa a navrhovateľka sa takto osobne stará o prvorodeného syna. Pokiaľ odporca spomínal výdavky, tieto sú nadsadené. Okrem toho sa dohodli, že navrhovateľka sa spoločného bytu vzdá v prospech odporcu.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, odvolanie prejednal v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 OSP a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods.2 OSP napadnuté uznesenie podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil ako vecne správne.

Podľa § 72 ods. 1 zák. č. 36/2005 o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“) rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa ods. 2 toho istého ustanovenia výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Navrhovateľka sa žalobným návrhom domáhala voči odporcovi príspevku na výživu rozvedeného manžela v sume 100,- EUR mesačne a okresný súd o jej návrhu rozhodol tak, že jej uvedený príspevok priznal vo výške 50,- EUR mesačne od 11. 10. 2013, keď súčasne rozhodol o zročnom výživnom od 11. 10. 2013 do vydania rozhodnutia okresného súdu dňa 26. 03. 2014 spolu v sume 282,20

EUR. Uvedenú sumu ročného príspevku na výživu rozvedenej manželky povolil odporcovi splácať v mesačných splátkach po 20,- EUR od právoplatnosti rozhodnutia. Okresný súd svoje rozhodnutie založil predovšetkým na tom, že dôvodom na poskytovanie príspevku pre navrhovateľku je jej osobná starostlivosť o maloleté dieťa účastníkov konania, s ktorým je na materskej dovolenke a z toho dôvodu nie je schopná zabezpečiť si iný zdroj príjmov. Odporca inú vyživovaciu povinnosť nemal a poberal príjem zo zamestnania, ktorý sa mu v priebehu konania zvýšil, ale táto skutočnosť nebola dôvodom na zmenu rozhodnutia okresného súdu, pretože príjem odporcu treba posudzovať aj z hľadiska náročnosti jeho práce, povinností a dochádzke do zamestnania. Odvolací súd považuje výšku príspevku rozvedenej manželky v sume 50,- EUR mesačne za primeranú. Z vyjadrení účastníkov konania vyplýva, že každý z nich odišiel bývať k svojim rodičom, a teda je predpoklad, že sa spoločne s nimi podieľajú na nákladoch, na ktoré vo svojich vyjadreniach poukázali.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil po stránke skutkovej ako aj z hľadiska právneho vyhodnotenia správne, rešpektoval právnu úpravu Zákona o rodine, zohľadnil všetky právne významné skutočnosti. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil ako vecne správne a v ďalšom poukazuje na dôvody jeho rozhodnutia.

Navrhovateľka ani odporca neboli v odvolacom konaní úspešní a preto krajský súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.